

Market day in Tamale ...

Nieuwsbrief april 2014
New Cooking Bag

Mariam laat langzaam haar dochtertje Hiba uit de doek van haar rug glijden en legt haar voorzichtig op mijn schoot als ik me halverwege de morgen bij mijn collega's voeg. Haar huidje ziet eruit alsof ze over haar hele lijfje kippenvel heeft maar het is warmte-uitslag en met één hand wrijf ik haar zachtjes tegen de jeuk en met de ander wapper ik een hardnekkige vlieg uit haar mondhoek waar nog vaag wat pap plakt van haar ontbijt en ik zie haar voor mijn ogen in slaap vallen...

Wat kun je je toch gelukkig voelen met helemaal niets wat tegelijkertijd gewoon alles is..

Met Hiba slapend op mijn schoot, zittend op een afbrokkelend muurtje in de schaduw van een gammel afdakje dat ons een beetje uit de zon houdt, midden op een rommelige maar zeer levendige markt waar je duizelig wordt van alle kleuren om je heen en van de weeë geur van uien, vis en tomaten die nodig verkocht moeten worden.

Mariam maakt -begeleid met een heleboel gebaren- duidelijk aan de vrouwen die om haar heen staan waarom de New Cooking Bag zo fantastisch is om te gaan gebruiken. Hamdia staat gebukt over een pan boven een houtskoolvuurtje waar ze in de saus roert die straks over de rijst en bonen gaat die op dit moment langzaam gaar worden in een van de New Cooking Bags die op het scheve tafeltje staan. Ik ben zo trots op ze! Moet je ze eens zien staan daar in de brandende zon! Amina trekt haar hoofddoek los en drapeert het uiteinde ervan om Sahada's hoofd zodat die ook even uit die zon is... zo'n lief gebaar en ik blijf een tijdje glimlachend staren naar die twee bijzondere vrouwen, samen onder één sluier...

Ik kan aan Araba zien dat ze nog moe is van gisterenavond... Dat werd ook echt een latertje! We werden uitgenodigd bij een radiostation om ons verhaal te doen -waar we natuurlijk heel blij mee waren- maar toen ze ons vertelden dat het pas om half 11 's avonds live uitgezonden zou worden vroegen we ons af of het wel zin zou hebben. Maar ja, je gaat toch, al vermoed je dat er geen kip zal luisteren op dat late uur... Maar het was zo anders dan we verwacht hadden! Araba en Hamdia keken elkaar even verschrikt en ongelovig aan toen ze vlak voor de uitzending te horen kregen dat een bekende Ghanese zanger en cabaretier deel uitmaakte van het interview en even later zaten ze zenuwachtig, met koptelefoon en al aan weerszijde van deze bekende Ghanees. Ik heb er niets van verstaan want het was allemaal in het Dagbanli maar ik kon aan de gezichten zien hoe ons verhaal werd opgepakt en er serieus, verwonderd en met de nodige humor op gereageerd werd, want het is toch ook gek als je het hebt over koken in een soort van kussen! Dat deed me denken aan die oude vrouw tijdens een

demonstratie die heel serieus opmerkte dat deze zogenaamde New Cooking Bag toch in de brand zou vliegen als je er een vuurtje in zou aanleggen?! Ja we hebben nog een boel uit te leggen!

Maar goed, dat er op zo'n laat tijdstip nog mensen aan hun radio gekluisterd zitten werd ons achteraf wel duidelijk. Hamdia heeft midden in de nacht haar telefoon maar uitgezet, want mensen bleven haar na de uitzending maar bellen en vragen om meer informatie!

Inmiddels is er een echtpaar bij onze marktkraam gearriveerd en ik hoor ze vertellen dat ze ons gisteren op de radio gehoord hebben en dat ze wel eens met eigen ogen wilden zien wat dat nou eigenlijk is, zo'n New Cooking Bag... Ik aanschouw alles met groot plezier vanaf een afstandje en zie ze even later met een New Cooking Bag onder de arm tussen de ontelbare marktlieden verdwijnen...

(Het is de enige die we verkopen die dag, we hebben nog een lange weg te gaan, maar we gaan dapper door... dit moet gewoon gaan lukken!)

Hiba wordt wakker en kijkt met haar donkere ogen verbaasd in die blauwe van mij... Ze draait haar hoofdje om en zoekt mama Mariam die alweer met een hele groep andere vrouwen staat te praten en hen de Waakye (rijst met bonen) laat proeven. Ik draag Hiba naar haar moeder en ze frutselt meteen en vakkundig haar moeders borst uit haar jurk om te drinken.

Ik aai Hiba over haar bolletje, zeg de vrouwen gedag en intens tevreden loop ik over de markt terug naar mijn brommer en rij ik terug naar de werkplaats waar ik geen marktvrouwen opeen zie staan maar een hele horde opgewonden kinderen die hun nieuwe schooltas komen ophalen... Daar wordt je toch blij van?!